

זמני שבת קודש

רבונו היום	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:11	18:41	17:42	תל אביב
19:15	18:45	17:41	ירושלים
19:09	18:40	17:41	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

חג הסוכות

בלב נרגש והומה, זך מחטאים ומלא תקוות לשנה טובה ומאושרת, יוצאים אנו מעשרת ימי תשובה ויום הכיפורים היישר אל הקלחת השמחה והבוערת, לקראת פרוש חג הסוכות. כבר התנקינו מכל רבב וצוחצחנו מכל רפש. מעודנים ונוצצים, זכים וטהורים אנו פוסעים מעדנות בשבילים הנאים והמרגשים של חג הסוכות – זמן שמחתנו, החג שממנו את התשובה לתשובה מאהבה, החג שכל כולו שמחה והתרפקות על אבא שבשמים, בחיקו הנעים ובצילו המואר.

בתוככי מצות סוכה החביבה, מסתתר גם אוצר סגולי יקר ערך. אלו ימי שמחה ורוצן, ויש בהם גם כח עוצמתי להעביר רוע כל גזירה, ולהבטיח לעצמנו שנה טובה ומבורכת. בספה"ק 'שפת אמת' לסוכות תרנ"ח, מבאר את המילים 'מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה', כי המילים 'מלך ממית ומחיה' עוסקות בראש השנה ויום הכיפורים, הימים בהם ממליכים את מלך העולם והוא קובע וחותם לחיים טובים, והמילים 'ומצמיח ישועה' - עוסקות בחג הסוכות.

ומכאן הוא חושף תגלית יקרת ערך: גם מי שחלילה לא נחתם לחיים, הרי שבסוכות יש לו הזדמנות נוספת, זהו חג של 'ומצמיח ישועה'. גם אם לא נחתם גזר הדין לטובה, חג הסוכות נותן תאריך שהוא חלון יציאה מכל גזירה רעה. כל מה שצריך הוא להתחבר למצות סוכה ולקיימה בהידור ומתוך שמחה, והסוכה תהפוך למעיין נובע של ישועות וברכות!

אלו ימי הזדמנות, שמחה עם אבא שבשמים, התרפקות עליו, ימי 'ומצמיח ישועה'. הבה נאמץ את מצות סוכה, נשמח בה, נקפיד בהלכותיה ונהדרה בכל הכח - כך נזכה בשפע של ישועה וברכה, 'ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה'!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

כבוד התורה

כמה צריך להיזהר לא לשמוע ביוזון תלמידי חכמים מהתקשורת

למה הבנות שלנו צריכות ללכת ברחוב כמו גויות, כמו חיות ביער. הבנים שלנו למה לא ילכו בדרכי האבות והאמהות, מימסד חילוני שמאלני שבשיטתיות הרס כל חלקה טובה בחינוך, גזר פאות וציציות ובאכזריות תלש ילדים מזרועות כנסת ישראל. אלפי שנים נרדפנו על דתנו ועמדנו בגבורה, עד שבאו משנאינו מאיתנו יצאו.

אנחנו בתקופה לא קלה, הגמ' אומרת על ביאת המשיח "ייתי ולא אחמיניה" (סנהדרין צח) ולמה? כי תקופת ביאת המשיח תהא תקופה של ניסיונות קשים מבחינה רוחנית, בנוסף לרדיפת התורה ושנאת התורה. ובסוף מס' כתובות, דור שבן דוד בא קטיגוריה בתלמידי חכמים. ומפרש רש"י, הרבה משטינים ומלמדי חובה יקומו עליהם. מי חלם בכל הדורות, שיהודים יום ולילה ירדפו את התורה, על מקוואות על מנשקי המזוזות, על רבנים ועל צדיקים. ואומרת המשנה סוף סוטה בעקבתא דמשיחא חכמת סופרים תמאס.

רבי אליהו די וידאש זיע"א, גדול תלמידי הרמ"ק, בעל הראשית חכמה, היה מתגורר בצפת. והוא מספר בא אצלי אדם אחד וסיפר לי שהיו גרים בחו"ל ואביהם היה חסיד וקדוש, והוא נפטר שם ונקבר, ולאחר 15 שנה החליטו לעלות לארץ ואז מעלים את עצמותיו, צדיקים הגוף שלהם שלם, אבל רגל ימין אכלוה תולעים, והבן הגדול מספר לבעל הראשית חכמה, בכיתי נוראות, למה אבא שהיה חסיד וקדוש למה הרגל ימין רקובה, ומתוך כבי נרדמתי, והנה בלילה ראיתי את אבי וכולו זוהר כולו ואומר לי אל תבכה, דין ה' אמת, כי פעם נתתי בעיטה לתלמיד חכם!

איזו שנאת התורה! איזו שנאה לבני תורה! התקשורת כולה על החרדים! צריך להזהר מאד מכבוד תלמידי חכמים, ואמרו חז"ל על המבזה תלמידי חכמים, שאין תרופה למכתו, ומפרשים שתהיה לו מחלה שאין עליה תרופה. ואפילו השומע בזיונו של חכם ושותק אין לו כפרה, אם אתה מקשיב לרדיו יש לך אפשרות למחות! צריך לקרוע קריעה כששומעים מה שאומרים על הבני תורה, היקירים ביותר של הקב"ה. שנזכה לשנה טובה ומבורכת!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ברוך השם זכינו לעבור את יום הכיפורים, מקווים שכולנו נחתמנו לשנה טובה ומבורכת. יום כיפור הוא יום שהחילונים מרכינים ראש ומודים יש בורא לעולם. אולם, מיד לאחר יום כיפור הם חוזרים לסורם, וזאת למה? שקר בלי אמת אינו יכול לעמוד, משל על חמישים אנשי העולם התחתון, אם תופסים אחד מהקבוצה שרימה אותם הם תולים אותו, אתה מרמה אותנו? אתם גונבים רוצחים ומשקרים, ואכפת לכם שקר? אלא ששקר לא יכול לעמוד בלי אמת. הם יודעים שביניהם חייב להיות אמת ואחדות, שאם לא כן אין להם קיום. לכן, אנשים רוצים לחיות בשקר והכחשה כל ימיהם, לשם כך הם מוכנים לצום יום שלם, כדי שיהיה להם במה להאחז, הרי צמתי בכיפור. כי שקר בלא אמת אינו עומד, וכך הצום הזה נותן להם שנה שלמה של הצדקה לשקר וכזב.

בורא עולם אוהב את עמו ישראל, ובמיוחד אוהב הוא את הרחוקים ורוצה שיחזרו בתשובה, "שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו", קודם כל מבקש ה' את הרחוקים, את מי שלא זכה להיות בתורה ומצוות, רחוקים, כמה הקב"ה מתגעגע אליהם! אבא גדול יש לנו, כמו אבא שאומרים לו שהבן האבוד נמצא אי שם, הוא יסע עד מצרים בשביל לפגוש אותו, הקב"ה שמלאכים ושרי מעלה רועדים ממנו, אוהב אותנו ורוצה אותנו. ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו!!

איפה הבנים והבנות שלנו זרוקים היום, כמה מתקשרים אלי מבתי כלא, מחפשים עידוד, מחפשים חיזוק. זה לעשר שנים, זה לחמש שנים, זה לחמש עשרה. למה הם צריכים להיות שם? למה אחינו ואחיותנו צריכים לאכלס מקומות כאלו?! מה היה רע בחינוך התורתי, החינוך של עם ישראל כל הדורות, חינוך של אמונה וכבוד, חינוך של דרך ארץ וצניעות, חינוך של אהבה וחמלה, במקום הערכים הנפלאים של התורה הק' הביאו לנו תרבות מכוערת מארצות הנכרים, תרבות של חוצפה ופריצות, של אלימות וכוחניות, תרבות של אגואיסיטיות של לקיחה וחספיפה, אז איך יגדל הבן ולא יחטא?! את מי הוא יחקה ויגדל? את הפולטיקאים המשחזים סכינים זה לעומת זה, את התקשורת הדרוסנית, את העולם המתועב שנחשף בפניו באינטרנט!

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הסוד הגדול של אבא

לשבת על התורה ועל העבודה". בכמה כסף מדובר? תקשיבו טוב! עשרים מיליון דולר מעשרות ועכשיו תקשיבו טוב יותר. אבא ענה לירקן: "אני לא לוקח את זה, לא מחפש שקטן. לקחתי את המיליון ושמונה מאות כשנוקקתי לזה, אבל עכשיו אני צריך, וכשאצטרך הקב"ה ישלח לי. אני מפחד לקחת את הכסף, כל השנים אני עובד על אמונה וביטחון, ועכשיו אתה בא 'לסדר' אותי?"

אבא הזמין את הירקן לשבת איתו ולחלק את המיליונים למוסדות תורה וקירוב.

אבא לא למד כל יום שיעור במשך חמש דקות, אלא חי עם האמונה יומם ולילה, וכל פעם נשלח מושיע מהשמים. היה עשיר בארה"ב ששמו דניאל אימריס, מיליארדר שזכה בארבע בנות, וכולן חזרו בתשובה. אחת מהן גרה בנתניה. הוא חילק את הירושה כשהוא חי, כי לפי חוקי ארה"ב אם לא מחלקים בחיים חלק גדול הולך למדינה. בעלה של הבת בנתניה הוא מהאוהדים הגדולים של אבא, והוא תרם שני בניינים. הוא רצה לתת לאבא גם מיליון דולר ביי, "שיהיה לך לשוטר", ואבא לא הסכים לקחת. וכך הסביר: "אסור שיהיה לי כסף מיותר בבית. אני לא רוצה להפסיד את הקשר עם הקב"ה, את האמונה, את הקיווי, את הביטחון, את התפילות".

כשהייתי אברך צעיר הגיע פעם סכום כסף גדול מאוד. אבא לקח כמה שהוקק לו באותו זמן, ואת השאר חילק. אני כבר ניהלתי איזה מוסד, ונדהמתי לשמוע שאבא מחלק כספים. באתי אליו למחרת וטענתי: "אבא, לכולם אתה מחלק, ואותו הבן שלך, אתה שוכח".

ענה לי אבא: "בני חביבי, דע לך שאני אוהב אותך יותר מכולם. בכוונה לא נתתי לך, כי אני רואה שאתה בתחילת הדרך, והאמונה לא מספיק מוחשית אצלך, לכן לא זכית לקבל. תעבוד עוד כמה שנים על הביטחון ותראה שהקב"ה יתן לך הכל".

והוא באמת נותן הכל. אבא צ"ל נפטר לפני שמונה שנים.

הבן החשוב ר' יח. ממשיך לנהל את המוסדות באותה שיטה. אינו מבקש דבר מבשר דם, והקב"ה שולח לו את המשכורות לכולם כל חודש. השם יהיה בעזרו הלאה, שיוכל להגדיל תורה ולהאדירה מתוך אמונה וביטחון כמו שאבא לימד אותה.

הרה"ג ר' אהרון דיאמנט שליט"א מוסיף: בתחילה חשבתי שהיהודי הוא איזה נשמה מזמן אברהם אבינו. אין יכול להיות דבר כזה בימינו? אבל אני רואה שהוא גם הוריש את דרכו לילדים. לא מדובר באיזה פרוטות של רוח הקודש, מדובר באמונה פשוטה. תמימה. כל אחד יכול. הספר 'שומרי אמונים' אינו עוסק בכוונות ובייחודים גבוהים, זהו ספר הכתוב בשפה השווה לכל נפש. כשיש מצוקה- מה עושים? לוקחים ספר בענייני ביטחון ומאמצים אותו.

כתבתי את הסיפור הזה ותליתי אותו בבית המדרש של 'תולדות אברהם יצחק'. כמה ימים אחר כך, בשבת, פנו אלי לחיות אברכים, וכל אחד לחוד סיפר לי שהוא החליט ליישם את השיטה וראה ישועה בעיניים: אחד בשידוך, אחד בפרנסה, אחד ברפואה. פשוט שזה כך כשחוזרים אמונה ואמונה בלי הכמות.

בתחילת הדרך, אחרי שכבר הקים את התלמוד תורה, נודע לו שהבעלים של השטח הצמוד אליו עומדים למכור אותו לאנשים שרוצים להקים עליו בית ספר מעורב ר"ל. כמה עמל וזיעה משקיעים כדי להוציא יקר מזולל, להביא ילד נוסף לחינוך תורני. מתאמצים כל כך להרחיק את הילדים הרכים והיקרים האלה מהשפעות רעות, אחר כך יבוא בית ספר מעורב במבנה צמוד ויהרוס הכל? לא יתכן.

אבא דיבר עם בעלי השטח ושאל אם יש לו ענין למוכרו דווקא לאנשי בית הספר ההוא. "אין שום ענין", אמר הבעלים, "אם אתה רוצה תקנה אתה. תניח מיליון דולר והשטח שלך".

"אני קונה", ענה אבא, "מחר אביא את הכסף בעזרת השם". מהירות- זה שם המשחק. אם אבא לא יקנה, החילונים יקנו, וזאת סכנה לכל המוסדות.

לאבא לא היה כסף ולא שום רעיון מנין להביא אותו. אני זוכר את הלילה ההוא עד היום. אבא הסתגר בחדר עם הספר 'שומרי אמונים' ולמד בו. הוא הגיע לפירוש שמביא בשם הבעל שם טוב על המילים, "ברוך הגבר אשר יבטח בהשם והיה השם מבטחו". שיש מבטיח, בוטח ומובטח. בוטח- הוא האדם הבוטח, מבטיח- הוא הקב"ה שהוא המבטיח, ומובטח- הוא הסיבה והאופן שהוא בוטח שעל ידי השתדלות זו תבוא לו הדבר שהוא בוטח בו. ואמר הכתוב ברוך הגבר אשר יבטח בהשם והיה ה' מבטחו, שהוא לא בוטח באיזה סיבה שהיא, אלא בוטח רק בהקב"ה הוא יהיה הסיבה, והוא אינו צריך לשום סיבה או הכנה להביא לו את כל מה שהוא צריך. אבא הסתובב ואמר את המילים האלה שוב ושוב, ממש בער כאשר: "והיה ה' מבטחו" ... "והיה ה' מבטחו" ... כל הלילה התחזק והתאמן, והעמיק ושינן, השם מבטחו, השם מבטחו.

הבוקר הגיע. אבא יצא מהבית, והנה פוגש את הירקן, אחד האוהדים הגדולים של אבא. "אפשר לתרום למוסדות שלכם?" הוא שאל.

"בודאי", ענה אבא, ולבקשת הירקן הוא נתן לו את חשבון הבנק. כעבור זמן מה מתקשר מנהל הבנק ומידע אותו על סכום של 1,800,000 דולר שנכנס לחשבון שלו. השטח ניצל, ואת היתרה לקח אבא לבניה.

כיצד מגיע ביום בהיר סכום כסף רב כל כך לידי ש של ירקן פשוט? חמיו גר בלונדון וחי את חייו בחסכנות מרובה. הוא גר בבית שקנה בארבע מאות פונט, ומעולם לא ידעו שהוא מחביא 'קצת' כסף. שבועות ספורים לפני כן הוא לא חש בטוב, וגיסו של הירקן נסע אליו. כשנכנס לאשפוז בבית החולים, הוא הבחין שבכיסו של חמיו יש חבילה של שטרות- שבעים אלף דולה. "של מי זה?" הוא שאל.

"שלי". התברר שהחם הצנעו והכמעט עני הוא אחד מעשירי תבל, שמבצע את עסקאות הנשק הגדולות ביותר באירופה. הוא היה ניצול שואה, ומחמת הפחד שנשא עימו הוא התחבא כל כך שאפילו לא חתם בעצמו על המסמכים שלו. שני גויים יפנים היו מורשי חתימה, ואם לא הגילוי האגבי של חפיתת השטרות הם היו יורשים אותו חוקית בלי להשאיר פרוטה למשפחתו. הגיס סידר מיד שהירושה תעבור לילדים, ואחרי כמה שבועות הוא נפטר.

כמה שבועות אחרי התרומה המופלאה, באותו בוקר גורלי להצלח השטח, סיפר הירקן לאבא שהוא עשה את כל החשבונות והוא רוצה לתת את המעשרות למוסדות שלו. "ככה יהיה לך שקט כמה שנים, ותוכל

אבי הרב ש.ג. זצ"ל, בשנת תשכ"ב, בהיותו בן שנים עשרה שנים, הוא עלה עם הוריו לארץ ישראל. ההורים היו יהודים פשוטים, האב עובד אדמה שכל שיחו ושיגו ביהדות הסתכם בשיעור קצר בין מנחה למערב. הילד בן השנים עשרה הצליח להשפיע על הוריו שישלחו אותו לשיבת באר יעקב. בישיבה הסתובבו כמה קונטרסים של מאמרים לצעירים מתוך הספר 'שומרי אמונים'. הסגנון דיבר אליו והלהיב את נפשו, והוא החליט להשיג את הספר כולו וללמוד אותו.

בהיותו תלמיד ישיבה תקף אותו חולי מעיים חמור, תוך כמה חודשים מאז התפרצות המחלה כבר היה מטופל בשלושים ותשעה כדורים. ימים שלמים שכב במיטה בחולשה ולמד את הספר 'שומרי אמונים'. הוא למד ושינן את מאמר 'בטחון והתחזקות' ואת מאמר 'השגחה פרטית' בעיון ובהעמקה. אין דבר שקורה ללא השגחה, הכל מאת השם יתברך, הכל טוב, אין רע. אבי ז"ל אמר לי פעם כי במשך חייו הוא חזר על הספר יותר משבע מאות פעמים, וזה הציל אותו.

אבא התרפא מחוליו, נשא אשה ובא לגור בעיר נתניה. רבן, הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, היה מגיע פעם בשנה לנפוש בעיר נתניה, ובאותה הזדמנות היה האבא מבקרו. באחת הפעמים אמר לו רבי בן ציון זצ"ל: "הגיע הזמן שתעשה משהו למען הקדוש ברוך הוא. יש כאן אלפי יהודים שאינם יודעים דבר ביהדות. תעשה משהו כדי לקרב אותם".

באותם ימים היתה נתניה כעיר הנידחת, מלבד קרית צאנו לא היה כמעט זכר ליהדות והעזובה היתה רבה. "אני אברך צעיר", ענה אבא, "אין לי שום מושג אין מחזירים בתשובה".

"זה בסדר", הרגיעו הרב, "אתה צריך לומר רק מה שאתה יודע, כשאתה רואה יהודי תדבר איתו דברים טובים, תדחיר לו קצת אמונה". זו היתה ההדרכה שאבא קיבל, והוא התחיל. ראה יהודי שאינו שומר תורה ומצוות ודיבר איתו דברי אמונה על הריבונות של עולם, בלי לחשוב כיצד דיבורים פשוטים יכולים להשפיע משהו. עם הזמן יהודים התקרבו ושינו את אורח החיים שלהם. גולדו להם ילדים והם היו זקוקים למוסדות לימוד מתאימים. אבא ראה שמוכרחים לעזור להם גם בנושא הזה, וכך נפתחו המוסדות בנתניה, לפי הצורך והביקוש. תלמוד תורה, גנים, בית ספר שתי ישיבות קטנות, כולל לאברכים ואנף לבעלי תשובה. המוסדות ממוקמים בקריה שמתרעת על פני שבעה עשר אלף דונם. מי שנכנס לשם מתפעם מהיופי וההדר של המבנים, הבניינים מורכבים מהחומרים היקרים ביותר בעולם, עמודי שיש וגילופים מרהיבי עין. נכנסים לכעין ארמון, שכל כולו נועד לתורה ותפילה ולהתקרבות אמיתית לבורא העולם.

מי שראה את הבניינים היפהיים ואת ההתנהלות של כל המוסד האדיר הזה, בטוח שיהודי עשיר כקורח עומד מאחורי זה. על כן באתי לספר את סיפורו של אבי שהיה אברך פשוט, לכאורה, שהתחיל מדיבורי אמונה פשוטים, והלך צעד אחר צעד בצניעות ובנעימות שובת לב.

ומנין באמת המימון של המפעל האדיר הזה? אבא מעולם לא ביקש שקל מאיש, לא נסע לחוץ לארץ ותמיד שילם הכל בזמן. שלושים ושתים שנה הוא ניהל את המוסדות, ומעולם לא אירע שמשכורתו של אי מי התעכבה אי פעם. הכל על ידי אמונה תמימה.

פינת ההלכה הרב יגון חורי

הלכות חג הסוכות

ג.א. נאמר בתורה "בסוכות תשבו שבעת ימים... כי בסוכות הושבתי את בני ישראל". והם ענני כבוד שהקיף הקב"ה את בני ישראל שיצאו ממצרים לבל יכס שרב ושמש וציוונו הקב"ה לעשות סוכה שהיא זכר לענני הכבוד.

ג.ב. הסוכה צריכה להעשות משלש דפנות וסכך, הדפנות שהם כותלי הסוכה ומחיצותיה, מותר לעשותם מכל דבר העומד בפני הרוח, למעט סדינים וכדומה שאינם כשרים לדפנות הסוכה, שהרי רוח מצויה מנדנדת אותם, וכל מחיצה שהולכת ובאה ברוח מצויה, אפילו בנדנד מועט פחות משלשה טפחים, אינה מחיצה. ואפילו אם מותח וקושר היטב את הסדינים בעמודי הסוכה בארבעת רוחותיה, אין להתיר, לפי שפעמים שמתנתקים על ידי הרוח, ואינו שם על לב, ומברך ברכות לבטלה, וגם דינו כאוכל חוץ לסוכה. (חזון עובדיה עמ' א)

ג.ג. יש להזהר שלא לעשות סוכה תחת מרפסת, אפילו אם גג המרפסת גבוה הרבה, שסוכה כזאת פסולה בהחלט. (ילקוט יוסף עמ' קל)

ג.ד. נאמר בתורה: "בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות, למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים". ופירושו חז"ל: שהם ענני כבוד שהקיפם הקדוש ברוך הוא. שבעה עננים היו, ארבעה מארבע רוחות העולם, ענן למעלה, וענן למטה, וענן אחד מלפניהם, הגבוה ממניכיו, והנמוך מגביהו, והורג את הנחשים והעקרבים, ומכבד ומרביץ לפניהם. לכן לכתחלה יכוין קודם אכילתו שהוא יושב בסוכה זכר ליציאת מצרים, ושהוא בא לקיים מצות עשה מן התורה באכילתו בסוכה. ויכוין גם כן לקיים מצות ישיבה בסוכה זכר לענני כבוד שהקיף הקב"ה את בני ישראל בצאתם ממצרים. (ילקו"י עמ' תרטו)

ג.ה. מצות עשה לאכול כזית פת (כ-30 גרם) בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות. (חזו"ע עמ' ק)

ג.ו. וצריך לאכול את הכזית פת שבסוכה, בלי הפסק, בתוך כדי אכילת פרס. [כשש עד שבע דקות וחצי]. (ילקו"י עמ' תרלז)

ג.ז. כל שבעת הימים עושה אדם את סוכתו קבע, ואת ביתו עראי, שנאמר בסוכות "תשבו" ואמרו חז"ל תשבו כעין תדורו. כיצד, כלים הנאים ומצעות הנאות בסוכה, וכלי שתיה כגון כוסות בסוכה, אבל כלי אכילה כגון הקדרות והסירים חוץ לסוכה, כי אין דרך ארץ להביא הקדרה אצל השלחן לערות ממנה, ואם נהגו כן נשים עצלניות בטלה דעתן, ועל כל פנים לא יעשו כן בסוכה. (חזו"ע עמ' קכח)

ג.ח. נראה שמה שיש נוהגים להביא אל השלחן קערה גדולה, שבה עופות או ארוז, וכל אחד מהם לוקח ממנה ונותן לצלחת שלו ואוכל, שפיר דמי: שדרך הוא לעשות כן גם בפני אורחים מכובדים. וצלחות האוכל לאחר האכילה, נכון להוציאם מן הסוכה. (שם)

ג.ט. לא יעשה שום תשמיש בזוי בסוכה, כגון שטיפת קדרות וקערות וכיוצא בזה, שלא יהיו מצות בזווית עליו, וכן אין להחליף חיתול לתינוק בסוכה. וכן אין לקצר דרכו על ידי הסוכה. (חזו"ע עמ' קכט)

ג.י. מותר לעשן סיגריות בסוכה, כשם שאוכלים ושותים בסוכה. (חזו"ע עמ' קל)

ג.יא. מבואר בוזהר הקדוש (פרשת אמור דף קג:), שהוד קודשת שבעה אושפיזין עלאין קדישין, אבות העולם, משה ואהרן, ויוסף ודוד, נמצאת בסוכה, לפיכך היושב בסוכה עליו לשבת בדרך ארץ, בכבוד ובהדר, ובפרט כי הסוכה גדולה קדושתה מאד, וכמו שאמרו (סוכה ט). שחל שם שמים על עצי הסוכה. ובמיוחד יש להזהר מאד להתרחק ממדת הכעס וההקפדה בתוך הסוכה, ולא ירים קולו על בני ביתו, וכל זה לכבוד האורחים רמי המעלה. והמשתדל שלא לדבר בסוכה כי אם דברי תורה, השם יתברך ישיפע עליו שפע קודשה וטהרה משבעה אושפיזין עלאין קדישין, ולהצליח בכל דרכיו. (שם)

ג.יב. נשים פטורות מסוכה, אפילו בלילה הראשון של החג. ואם רצו לישב בסוכה, אפילו אינן טהורות מותר להן לישב בסוכה, ויש להן שכר כמי שאינו מצווה ועושה. ובלבד שלא יברכו "אשר קדשנו במצותיו וציוונו לישב בסוכה", כיון שהן פטורות. (חזו"ע עמ' קמח)

ג.יג. בכל ימי חג הסוכות בין ביום בין בלילה אסור לאכול "סעודת קבע" חוץ לסוכה, ושיעור סעודת קבע הוא יותר מכביצה פת. (שהוא כ-54 גרם) ועדיף שיאכל כששים גרם פת ואז מברך גם כן "לישב בסוכה". (חזו"ע עמ' קלב)

ג.יד. האוכל עוגות כשיעור יותר מכביצה חייב לאכול בסוכה, אבל לא יברך "לישב בסוכה", אלא אם כן אוכל שיעור קביעות סעודה, שהוא כשיעור שלש ביצים ומעלה (162 גרם). (חזו"ע עמ' קלד)

ג.טו. האוכל תבשיל מחמשת מיני דגן, כגון אטריות, ואכל ממנו סעודת קבע

א.י. המחמיר על עצמו ואינו שותה אפילו מים חוץ לסוכה, הרי זה משובת, אבל יזהר שלא יברך "לישב בסוכה". ומכל מקום מי שנוהג על פי הדין ואינו מחמיר לאכול אכילת עראי ולשתות מים דוקא בסוכה, אפילו הוא תלמיד חכם, רשאי, ולא נחשב כמי שאינו מדקדק במצות. (חזו"ע עמ' קמ)

א.יא. יש מתירים לאכול חוץ לסוכה עד כביצה פת, אפילו בשבת ויום טוב. וכן עיקר. (חזו"ע עמ' קמא)

א.יב. אף על פי שמותר לאכול אכילת עראי חוץ לסוכה, מכל מקום אם הוא אוכל סעודת קבע בסוכה, אסור לו לשתות אפילו מים חוץ לסוכה. וכן אם יש בפיו ממה שאכל בסעודתו בסוכה, ויצא חוץ לסוכה, אסור לו להמשיך ללעוס מחוץ לסוכה, אלא יקפוץ פיו עד שיחזור לסוכה, כיון שהכל בא מחמת סעודת קבע שחייבת בסוכה. (ילקו"י עמ' תרצג)

א.יג. בכל ימי חג הסוכות, בזמן שיש קידוש, יש לקדש מעומד, ולברך "לישב בסוכה" בסוף הקידוש, ואחר כך יושב וטועם. ובלילה הראשון של החג כשמקדש, אחר ברכת הקידוש יברך "לישב בסוכה", ואח"כ ברכת "שהחיינו". (חזו"ע עמ' קעד)

א.יד. אם שכח לברך "לישב בסוכה" קודם הסעודה, יברך כל זמן שנזכר כשהוא מיסב ואוכל בסעודה, כל שעודו ממשיך באכילת תבשיל, או אפילו פירות לקינוח סעודה, ואפילו בכל משקה אשר ישתה, רשאי לברך לישב בסוכה, אף שאינו מתכוין לאכול יותר מכביצה פת. אבל אם סיים סעודתו לגמרי, אינו מברך יותר לישב בסוכה באותה סעודה. וכל שכן אם בירך ברכת המזון. (ילקו"י עמ' תשו)

א.יז. המצטער פטור מן הסוכה, כגון אם יש בסוכה זבובים או יתושים המטרידים אותו, או מפני הרוח, או מפני ריח רע יכול לצאת לאכול חוץ לסוכה. (חזו"ע עמ' קנב)

א.יח. בימי הצנה והקור יש לו ללבוש בגדים חמים ויאכל בסוכה ויוכל גם לברך "לישב בסוכה". ואם גם הבגדים החמים אינם מקילין עליו את צער הקור, פטור מן הסוכה. (ילקו"י עמ' תשפג)

א.יט. הולכי דרכים ביום לצורך פרנסה, פטורים מן הסוכה, ביום, וחייבים בלילה, שאם יש סוכה במקום ההוא חייבים לאכול ולישון שם. ואם אינם מוצאים שם סוכה, פטורים. (חזו"ע עמ' קסו)

א.כ. הנוסע במטוס במשך שעות רבות, מותר לו לאכול שם אפילו סעודת קבע, ופטור מן הסוכה. והוא הדין לנוסע באוטובוס מעיר לעיר ובדרך הוא מנמנם, דשפיר דמי. וכל זה כשהולכים לצורך פרנסה [או שהולכים לבקר את ההורים שיש בזה מצות כיבוד אב ואם] וכדומה, אבל היוצאים לטייל בימי חג הסוכות, אינם רשאים להפקיע עצמם ממצות סוכה, וחייבים לאכול סעודת קבע שלהם בסוכה. (שם)

א.כא. השינה בסוכה חובה בכל שבעת ימי החג, והשינה חמורה יותר מן האכילה, שאפילו שינת עראי אסורה חוץ לסוכה, שאין קבע לשינה, שפעמים שאדם מנמנם מעט, חו היא שנתו. (חזו"ע עמ' קצא)

א.כב. אין כל אדם יכול לומר מצטער אני, לפטור עצמו מן הסוכה, אלא רק בדבר שדרך בני אדם להצטער בו. אולם אם יודע בעצמו שהוא מאניני הדעת, וכל מי שהוא מאניני הדעת כמוהו, מצטער בזה פטור מן הסוכה. (חזו"ע עמ' קצט)

א.כג. מי שאשתו חלשה, ויש להם ילדים קטנים, שמתעוררים בלילה ובוכים, וצריך לקום ולטפל בהם, ונבצר ממנו לדעת מתי לקום אליהם, אם יישן בסוכה, מותר לו לישן בבית לצורך הטיפול בילדים. (חזו"ע עמ' ר)

א.כד. ארבעת המינים צריך שיהיו ניטלים דרך גדילתם, עיקריהם למטה, וראשיהם למעלה, ואם הפך אותם, לא יצא. (חזו"ע עמ' שמ)

א.כה. כשאוגדן יש להניח הדס אחד מצד ימין של הלולב, והדס אחד מצד שמאלו, והאחד שבאמצע יהיה נוטה קצת לצד ימין. ושתי ערבות אחד מימין ואחד משמאל. ויש להזהר לקשור את ההדס גבוה שיהיה יותר מן הערבה. (חזו"ע עמ' שמה)

א.כז. כיון שמצוי הוא שינשרו העלים של ההדסים ובפרט של הערבות במשך החג, לכן יש להסיר את קשרי האגד של ארבעת המינים ולבדוק פעם ביומיים את ההדסים והערבות שלא נשרו רוב העלים של אחד מהענפים שלהם, על מנת שלא יהיו ברכותיו לבטלה ויפסיד את המצוה החשובה של ארבעת המינים. ואם נשרו רוב העלים של אחד מהם צריך להחליף להדס חדש או לערבה חדשה, ולכן יש להתארגן מבעוד מועד שיהיה לו ההדסים ובפרט ערבות עודפים על החיוב למשך החג לעת הצורך.

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

מה אנשים רוצים באמת?

אנשי הרוח. הוא מרגיש שבורא עולם משגיה, שומר ודואג לו – ולכן אין לו פחד ודאגה, ממש בחינת גן עדן בעולם הזה.

שורש המילה של רוצה וריצה הם שווים, שרוצים משהו רצים אליו, וכפי הרצון ככה הריצה מהירה יותר – למלא החיסרון. אדם שאין לו חוסר לא יזוז. אצל הבורא שהוא השלם יש מלאות ושקט אין סופי. גם אצלנו יש בחינת 'קול דממה דקה' – מקום למעלה מהמחשבות שבו הוא חש מלאות ('וחיי עולם נטע בתוכנו'), צריך רק להסיר את הכיסויים. כשמגיעים – לא פועלים 'אל' – מתחושת חסרון ורדיפה, אלא 'מ' – מהפנים לחוץ – ממלאות, כדוגמת הכוס המלאה שנשפכת לחוץ (דרך הטוב להטיב).

ישנו רצון אחד, 'רצוננו לעשות רצונך'. מי שעדיין לא הגיע לשם חי בסתירה – כל דבר שקורה שלא כרצוננו מביא אותו לכעס, שהרי יש פה התנגדות הרצון (וכן סתירה בין הרצונות והאדם לא חי את הרגע).

רק שמגיעים לענווה ומבינים שהרצון שלנו ושלו הוא אחד, ומקיימים 'בטל רצונך בפני רצוננו וכו' זוכים להתבטל אליו ולהיכלל בו. (זאת הסיבה שצדיקים עושים מופתים. ראו אוה"ח בשלח יד, כז).

איך מורידים את המידע מהשכל אל הרגש? גם פה – ע"י הדיבור ('פי ידבר חכמות – והגות ליבי תבונות'), להסביר לעצמי: מה הרצון האמיתי שלי? הרצון האמיתי שלי זה להתחבר למי שברא אותי – שהוא מקור הטוב ולעשות רצוננו (שהוא הטוב ביותר עבורי – גם כשלא רואים את התמונה בכללותה). אולם אני לא מרגיש את זה – אנא אבא עזור לי לחוש את הרצון הזה!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

מה אנשים רוצים באמת? אם נעשה 'סקר עם' נגלה שאנשים רוצים להימנע מכאב ולחוש עונג. אנשים רוצים ביטוחים, כיום יש רגילות לבטח כל דבר. אני לא רוצה לאכזב אתכם אבל באמת אף אחד לא יכול להבטיח לנו כלום. רק מי שהגיע למצב של בטחון גמור בבורא והוא חש אותו בלב יכול לחוות ביטחון ושלווה נפש אמיתית.

וכן בעניין התענוגות, מטבענו אנחנו תמיד מחפשים ריגושים והנאות – אבל שום דבר באמת לא ממלא אותנו. אחרי שהשגנו משהו והתרגלנו אליו, אנחנו עוברים לחפש את 'הדבר הבא'..

צריך לדעת שרק אם נתחבר למקור שלנו (למטען המקורי) נהיה מאושרים. דבר אחר זולתו יחשב כמים מלוחים אשר רק יגבירו את צימאונה של הנשמה המתגעגעת לשוב לבוראה. כמאמר הרמח"ל: שהבורא בראנו כדי להתענג. על מי? – עליו, "ולהנות מזיו שכינתו – שזהו התענוג האמיתי" (וממשיך שם: והדרך להגיע לשם הוא ע"י קיום מצוות).

איך מתחברים? מתקשרים – תקשורת (לשון קשר), השקעה תמידית של הקדשת זמן לדבר אליו מהלב (כמובא בליקוט"מ שעיקר האלוקות בלב), לבקש ממנו כל הזמן להרגיש אותו ולבקש את קרבתו: 'אנא אבי קרב אותי אליך'. כל אחד בשפה שלו יכול להביע את כל מועקותיו ולשפוך שיח לפניו – לשתף, להודות ולבקש. ילד שהולך לאיבוד בקהל אנשים בוגרים עלול לחוש פחד אם הוא לבד, אולם אם אביו מחזיק לו את היד הוא הולך בביטחון ובסקרנות..

המון פעמים קורה שהאדם ממש קרוב לפתיחת התודעה ודווקא אז מתגברים עליו כל המניעות והוא מתייאש. לכן העקשנות היא חשובה למי שרוצה להיכנס בעבודת הקודש – לא להישבר משום דבר, להמשיך לבקש – להתגעגע ולכסוף. מי שהמגיע לשם חש רוגע נפשי, סיפוק אדיר ושמחה אינסופית, כך מספרים

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילות עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה דווא בקברו של התנא האלוכי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה"

ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212